N°. 10. 1847.

BREDASCHE COURANT.

Donderdag 4 Februarij.

Vervolg en slot van het REGLEMENT OP HET WEREN VAN BRAND (*zie ons vorig Nommer*).

Art. 102. Geene der bedienden van de Brandspuit zullen zich van hunnen post mogen verwijderen of den hun opgelegden arbeid staken ; maar ieder zal op zijne plaats verblijven en promptelijk aan de hem gegevene bevelen gehoorzamen.

Art. 103. De Opper- en Onder-Brandmeesters zullen in al hetgeen aan hen door den Burgemeester en generale Brandmeester ; de Brandgasten in hetgeen hun door de Opper- of Onder-brandmeesters en andere daaromtrent directie hebbende, tot het blusschen van den brand wordt bevolen, aanstonds moeten gehoorzamen, en wijders dezelven met alle beleefdheid en welvoegelijkheid bejegenen.

Art. 104. Een der Brandmeesters van iedere Spuit, zal zich bij den generalen Brandmeester begeven, om hem berigt te geven van den toestand van den brand en van de daarnevens aangelegen panden, en zijne bevelen vragen ; zullende de plaats waar zich de generale Brandmeester bevindt, bij dag, door een wit en rood vlaggetje, en bij avond of nacht, door een brandende lantaarn op een stok, worden aangeduid.

Art. 105. De dienstdoende Schutterij zal op het eerste gerucht van brand, zich dadelijk in de wapens begeven, en vergaderen op de groote Markt voor het Stadhuis. — De Kommanderende Officier, zal op staanden voet de helft der dienstdoende Schutters detacheren naar de plaats van den brand, en het kommando van dat detachement op zich nemen, de wederhelft zal post houden voor het Stadhuis, onder kommando van den opvolgenden Officier.

Art. 106. Het detachement bij den brand gedetacheerd, zal onmiddellijk staan onder de orders van den generalen Brandmeester. — Het detachement, post houdende op de loopplaats van het Stadhuis, zal verblijven onder de bevelen van Burgemeesteren.

Art. 107. Zoodra de Schutterij zal zijn gekomen ter plaatse van den brand, zal de kommanderende Officier, zonder nadere orders af te wachten, de toegangen van het brandend pand doen bezetten, om door de Schutters te doen waken, dat geene onnutte personen indringen.

Hij zal voorts de Schutters stellen in twee rijen, tot op eenen bekwamen afstand, alwaar hij, door andere Schutters, zal doen formeren eenen kring ; alles wat uit het brandend pand wordt gevoerd, zal door die rei worden overgebragt en nedergelegd in den geformeerden kring, om alzoo onder de bewaring der Schutters, tot nadere dispositie, voor de eigenaren te verblijven.

Indien de gelegenheid het toelaat, om de geredde goederen in een nabij zijnde huis ter bewaring over te brengen, zal de kommanderende Officier der Schutterij van de plaats alwaar den brand is, tot aan het huis waarin de goederen zullen worden geborgen, op gelijke wijze de afstand door twee reijen Schutters doen bezetten.

Hij zal de overige Schutters stellen langs de darmen der Brandspuiten, om daarvan alle moedwilligen te verwijderen, en inzonderheid om toe te zien, dat aan de darmen geene moedwil, schade of baldadigheid worde gepleegd.

Hij zal door de Schutters doen toezien, dat daarbij niets worde ontvreemd.

Hij zal door de Schutters doen weren, alle onnutte personen, vrouwen en kinderen.

Hij zal alle oproer en vechterijen doen tegengaan en beletten.

Ingeval hij oordeelt, dat de bij hem zijnde Schutters niet in genoegzame getalle zijn, om de dienst te verrigten, zal hij, met overleg van den generalen Brandmeester aan Burgemeesteren aanvrage kunnen doen, om van de reserve, zoo vele Schutters naar den brand te detacheren, als noodzakelijk voor de dienst zullen geoordeeld worden.

Art. 108. De Officieren der Schutterij, en die van de garnizoen houdende Militairen, noch ook de Schutters en garnizoen houdende Militairen, zullen zich mogen inlaten met de directie bij den brand te voeren, mitsgaders noch aan de geaffecteerden bij de Brandspuiten, noch aan de ter hulp opgekomen ingezetenen, eenige orders of bevelen geven, als zijnde zulks uitsluitend van de competentie van den generalen Brandmeester en van de Opper- en Onderbrandmeesters.

Art. 109. De generale Brandmeester, zal van den Plaats-Majoor die, ten gevolge het vastgestelde bij art. 251 van het Reglement van de Garnizoens-dienst, zich met een detachement van het reserve-piket, moet begeven naar de plaats alwaar den brand is, de noodige adsistentie kunnen vragen.

Ingevolge het voors. artikel, is de Plaats-Majoor verpligt, zijnen troep zoodanig te stellen, dat dezelve niet hinderlijk doch altijd disponibel is.

Art. 110. De generale Brandmeester en de Opperbrandmeesters, zullen, om bij voorval van brand, bekend te zijn, voorzien wezen van een' gedistingeerden stok, van twee Nederlandsche ellen lengte, met Stads kleuren, rood en wit geschilderd ; en de Onder-Brandmeesters ieder eenen gelijken stok, van anderhalve Nederlandsche el lengte; de bedienden der Brandspuiten zullen om den regter arm dragen eenen lederen band met stads wapen.

Art. 111. De Onder-Brandmeesters zullen aanteekening houden van diegenen der Brandgasten, welke bij het ontstaan van brand, of bij het inspecteren of het exerceren der Brandspuiten zijn achterwegen gebleven. De achtergeblevene zullen vervallen in de hierna te bepalene boete.

Art. 112. Op het eerste teeken van brand, na zonne-ondergang, zal ieder inwoner verpligt zijn, hetzij een lantaarn met licht voorzien, voor zijne deur te plaatsen, of wel behoorlijk licht voor zijne vensterglazen te zetten, om de straat te verlichten.

Art. 113. Niemand der geburen van het huis alwaar den brand is ontaan, zal de toegang door deszelfs huis mogen weigeren, en niet kunnen beletten, dat van zijne waterputten en pompen wordt gebruik gemaakt; mitsgaders ook niet, dat, dit onvermijdelijk geoordeeld wordende, de slangen door hetzelve huis worden gelegd.

Art. 114. De nabij gelegen gebouwen, huizen en goederen, voornamelijk, die door den wind het meest aan den brand zijn blootgesteld, zal men zoo veel mogelijk trachten te bewaren, door dezelve nat te houden of met natte zeilen te dekken.

Art. 115. Ten allen tijde zullen de geburen van het huis alwaar den brand ontstaat, verpligt zijn, gedurende den brand, de grootste tobben in hun bezit, op derzelver stoepen te plaatsen, en zorg dragen, dat die gedurig vol water worden aangevuld; zij zullen ter rekwisitie van de Brandmeesters, leenen al datgene wat van hun tot blussching van den brand, zal worden gevorderd.

Art. 116. Degene welke eenige goederen uit de huizen waarin en waaromtrent den brand is, geborgen heeft, zal dezelve binnen den tijd van vier-entwintig uren, moeten leveren in handen van den eigenaar, en daarvan aan Burgemeesteren aangifte doen.

Art. 117. Indien het mogt gebeuren, dat tot behandeling van de Spuit, meer dan de geaffecteerde personen mogten benoodigd zijn, zullen uit de particuliere personen, bij den brand tegenwoordig, door Brandmeesteren zooveel aan de Spuit kunnen worden te werk gesteld, als noodig zal bevonden worden, die alsdan gehouden zullen zijn aan de Spuit te werken.

Art. 118. Des noodig, kan ook de hulp van Metselaars, Timmerlieden, Loodgieters en andere deskundigen, als ook die van hunne knechts, hoewel geen geaffecteerden aan de Brandspuiten zijnde, worden gevorderd, en zullen zich deze daartoe dadelijk moeten laten gebruiken.

Art. 119. Op het bevel der Brandmeesters, zal zich niemand mogen onttrekken tot het aanhalen en plaatsen der brandladders en brandhaken.

Herinneren bij deze den Ingezetenen, de bepalingen in voormelde Artikelen vervat, met last op een iegelijk zoo veel hem aangaat, om zich dienovereenkomstig te gedragen; en met waarschuwing, dat de overtredingen, volgens Art. 128 van het onderwerpelijk Reglement en verdere daartoe betrekkelijke verordeningen, zullen worden vervolgt en gestraft.

BREDA, den 21. Januarij 1847.

DE ROY, vt.
Ter Ordonnancie van Dezelven ;
De Secretaris der Stad,
H. W. SCHAUIKES.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 1sten Februarij.

Heden zijn de discussien in de kamer der afgevaardigden geopend over het adres van antwoord op de troonrede. Drie leden hebben daarover reeds het woord gevoerd, de heer *Roger* (du Nord) voor, en de heeren *Desmousseaux de Givré* en *Garnier Pages* tegen het adres. Alle drie hebben zich in 't bijzonder tegen de inlijving van Krakau uitgelaten; de laatstgenoemde ook tegen de beide huwelijken. Naar het zich laat aanzien zal er dus, met betrekking tot de buitenlandsche staatkunde, hoofdzakelijk alleen omtrent het laatste punt verschil van gevoelen in de kamer bestaan.

De heeren *Billault* en *Dufaure* hebben op de zinsnede van het adres, die over dat punt, de beide huwelijke namelijk, handelt, het volgend amendement voorgesteld:

»Indien zich, ter gelegenheid dier gebeurtenis, eenig verschil heeft geopendbaard tusschen uw gouvernement en dat van een naburig volk, Frankrijk heeft regt er op te rekenen dat de goede betrekkingen zich zullen herstellen, zonder dat zulks iets het minste kost, 't zij aan zijne belangen, 't zij aan zijne waardigheid."

— Naar men zegt, zal er na de stemming over het adres eene wijziging in het ministerie komen. De heer *Martin*, du Nord, zal, uithoofde van den staat zijner gezondheid, de portefeuille van justitie neêrleggen, en de heer *Dumon* in zijne plaats komen, die de portefeuille van openbare werken aan den heer *Hebert* zou overdoen. Later eerst zou aan de vervulling van het presidentschap van den raad gedacht worden.

— De hertogin *van Montpensier* is gisteren haar vijftiende jaar ingetreden.

— De *Moniteur* behelst de wet op den vrijen invoer van granen en meel, welke door de beide kamers is aangenomen. — Bij eene

koninklijke ordonnantie wordt het verbod van uitvoer van levensmiddelen tot den 31sten Julij aanstaande ook tot de gort, de kastanjes en het meel daarvan uitgestrekt.

Volgens hetzelfde officiele blad, zijn alleen in den loop van den 24sten Januarij te Marseille binnengekomen 39 schepen uit Turkije en het zuidelijk Rusland, te zamen aanbrengende 132,624 mudden graan.

— Het ministeriële Ochtendblad deelt de nota mede, welke de heer *Guizot* den 25sten dezer naar Londen gezonden heeft, in antwoord op de nota van lord *Palmerston*, van den 8sten. Die van onzen minister van buitenlandsche zaken komt daarop neder, dat de Fransche regering niet hetzelfde vertrouwen, dat zij in lord *Aberdeen* had, voor lord *Palmerston* koesterde, en dat zij dus vermeend heeft, aan lord *Normanby*, vertegenwoordiger van laatstgenoemden, niet te moeten hernieuwen de mededeelingen, vroeger aan lord *Aberdeen* gedaan.

Het ministeriële orgaan voegt bij de nota eenige beschouwingen, ten doel hebbende om te betoogen, dat, daar het Engelsche ministerie veranderd was, men alle reden had te gelooven, dat ook de staatkunde van dat land gewijzigd was, en dat in allen gevalle de heer *Guizot* niet noodig had, lord *Normanby* tot vertrouweling te nemen.

— Uit de westelijke departementen van Frankrijk ontvangt men bij voortduring berigten over belemmeringen, die door lieden uit de lagere volksstanden aan het vrije vervoer van graan in den weg worden gelegd, en die maar al te dikwijls met plundering eindigen. In de kleine zeeplaats Pont-Labbé, departement Finistère, heeft het volk den 22sten Januarij eene lading aardappelen, die naar Plymouth bestemd was, geplunderd. Het verbod van uitvoer was toen daar nog niet in werking. Elders heeft met graanschepen hetzelfde plaats gehad. Den 24sten heeft ook in de stad Orleans eene onrustige stemming geheerscht. Men dreigde daar de bakkerswinkels en de graanmagazijnen met plundering, doch de houding, door de bezetting en de nationale garde aangenomen, heeft die buitensporigheden belet. Alles heeft zich tot het opzingen van den Marseilliaanschen marsch door de bijeengeschoolde volkshoopen bepaald. Uit Harcourt, in het departement der Eure schrijft men, dat daar eene bende bedelaars van wel 350 personen het land doorkruist en uit de woningen van gegoede ingezetenen, soms met geweld, al het voorhanden zijnde brood weghaalt

— De heer *Amedée Jaubert*, pair van Frankrijk, en om zijne uitgestrekte kennis der Oostersche talen, vooral ook van het Arabisch, Turksch en Perzisch, beroemd, is te Parijs in zeven en zestigjarigen ouderdom overleden. Hij vergezelde in 1798 *Bonaparte* op diens togt naar Egypte, en was de vertaler der proclamatien en andere staatsstukken, daar door den grooten veroveraar uitgevaardigd. Later vervulde hij onderscheidene gevaarlijke en moeijelijke zendingen naar Konstantinopel en Perzie. Na 1818 bragt hij voor den beroemden fabrikant *Ternaux* eene kudde cachemire-geiten naar Frankrijk.

— Den 29sten Januarij is voor de regtbank van eersten aanleg te Parijs de behandeling van het regtsgeding voortgezet der beide dagbladen *le Constitutionel* en *la Presse*, tegen *Alexandre Dumas*, over de ontrouw aan zijne aangegane verbindtenissen tot het leveren van een bijna ongeloofelijken voorraad romans voor die bladen in een betrekkelijk zeer korten tijd. *Dumas* heeft daarbij tot groot genoegen der talrijke toehoorders, zich zelven verdedigd en op eene geestige wijze in het oog doen vallen, hoezeer de verkoop of zelfs het bestaan van den *Constitutionnel* afhankelijk is van de omstandigheid, of daarin het een of ander vertelsel, met zijne hand onderteekend, voorkomt. Uit zijne pleitrede is onder anderen gebleken, dat toen deze veelschrijver de overeenkomst met de beide genoemde bladen aanging, die hem thans eene regterlijke vervolging berokkenen, hij nog 80 boekdeelen voor anderen te schrijven had. Ook heeft hij beweerd, op persoonlijk aanzoek van den Hertog *van Montpensier* en van den minister *Salvandy*, de reis naar Spanje en Noord-Afrika te hebben ondernomen, die men hem thans zoo euvel duidt. Nog heeft hij zich-zelven de eer gegeven van de bevrijding der fransche gevangenen uit de handen van *Abd-el-Kader*.

— Uit Madrid schrijft men van den 26sten Januarij: »Het regeringsblad van heden bevat nog geenerlei besluit der Koningin, dat aan de ministeriele crisis een einde maakt. Het verzoek om ontslag van de laatste ministers is dus nog niet officieel toegestaan. Het bevestigt zich overigens volkomen, dat de Koningin den voorzitter van de kamer der afgevaardigden, den heer *Castro y Orozco*, heeft laten roepen, om hem de taak der zamenstelling van een nieuw kabinet op te dragen. Hij heeft dezen ochtend mondgesprekken met de heeren *Pacheco* en *Bravo Murillo* gehouden. Op dit oogenblik bevindt de heer *Castro y Orozco* zich op het koninklijk paleis. Het gerucht loopt, dat hij aan de keus van Hare Majesteit twee staatkundige programma's moet onderwerpen: het eene van toegevendheid jegens de partij der beweging, het andere van tegenstand. Het eerste dier programma's is, zegt men, aan den heer *Pacheco*, het andere aan den heer *Bravo Murillo* zijnen oorsprong verschuldigd. Bij het vertrek der brievenmaal is het nog niet bekend, welke staatkundige gedragslijn de Koningin heeft aangenomen. De kamer van afgevaardigden heeft heden slechts eene zeer korte zitting gehouden; het achterblijven der optreding van een nieuw ministerie belemmert alle werkzaamheden dier vergadering.

»Overigens verzekert men, dat de minister van finantien, de heer *Mon*, werkelijk door de Koningin is overgehaald, om tot een nieuw op te treden, gewijzigd ministerie te behooren. Er is dus een oogenblik geweest, dat er waarschijnlijkheid bestond dat hij niet in het bestuur zou blijven. De schikking echter, met welke zijn naam gemengd was en die door den markies de Casa-Irujo ontworpen was, is in duigen gevallen, omdat de leden der gematigde tegenpartij, en de ontwerper der schikking zelve, niet wilden, dat de heer *Pidal* minister bleef.

»De tijdingen uit Navarre zijn van een gunstiger aard, en de vrees, dat daar Carlistische bewegingen broeiden, waarvan dan de onwil der jongelieden om zich voor de krijgsdienst te laten opschrijven, het voorwendsel was, begint te bedaren.

— Ter beurze waren genoteerd: 5 pCt. 117,75; 3 pCt 77,85; Nap. renten 100,60; Spanje 3 pCt. 34; Rom. Leening 100.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 31sten Januarij.

Het doopgeschenk, door den Koning van Pruissen voor zijnen peetzoon, den Prins van Wallis, bestemd, is thans, in de werkplaats van den hof-goudsmid *Hoszauer* te Berlijn, voltooid, en, met een liefdadig doel, ter bezigtiging gesteld. Het bestaat in een kunstig zilveren schild, met verheven beeldwerk, betwelk, behalve eenige tooneelen uit de Evangelische geschiedenis, de geboorte van den Prins, de overbrenging van de tijding daarvan aan den Pruissischen Monarch, diens vertrek naar Engeland, zijne aankomst en gastvrije ontvangst aldaar, op eene zinnebeeldige wijze herinnert. Het middelpunt van het schild is een Christuskop in goud, benevens een kruis, met de allegorische voorstellingen van geloof, hoop, liefde en geregtigheid. Caméen in onyx, de twaalf Apostelen, verheffen zich in de tusschenruimten van het schild, welks rand van edele gesteenten en kostelijke rosetten schittert. Aan den voet van het schild worden de namen des gevers, benevens die des begiftigden, en de dagteekening der doopplegtigheid, in de latijnsche taal gelezen.

— De *Augsburger Allgemeine Zeitung* geeft het volgende berigt van de Russische grenzen van 18 Januarij:

»Volgens tijdingen uit St. Petersburg heeft lord *Palmerston* zich tot het Russische kabinet gewend met de vraag: in hoeverre de loopende geruchten omtrent de aanstaande inlijving van het koningrijk Polen in den Russischen Staat gegrond zijn? Het antwoord van het kabinet van St. Petersburg houdt de stellige verklaring in, dat zulk een voornemen niet bestaat. De geheele vraag betreft overigens slechts eenen vorm, en niemand, die den wezenlijken staat van zaken kent, zal beweren, dat eene inlijving in voege als de openbare dagbladen die verkondigen, aan den Russischen Staat slechts de geringste vermeerdering van magt zou kunnen verschaffen."

— Naar men uit Rome meldt, ontmoeten de onderhandelingen tusschen den Pauselijken Stoel en het Russische kabinet, betreffende de kerkelijke aangelegenheden, steeds zwarigheden. Te Rome, namelijk, beschouwt men den afval van vele personen van het Roomsche geloof tot de Grieksche kerk als door dwang, of ten minste door invloed van het Russische bewind, geschied, en schijnt men te hebben verwacht, dat de Russische regering die afvalligen de vrijheid zou gelaten hebben, om, des verkiezende, weder in den schoot der Roomsche kerk terug te keeren. Doch het schijnt, dat het Russische kabinet dezen overgang tot de Grieksche kerk als eene volbragte daadzaak beschouwt, waaraan niets meer kan veranderd worden, en dat het slechts de toekomstige regeling der kerk tot onderwerp der onderhandelingen wil maken.

ENGELAND.

LONDEN, den 31sten Januarij.

In de zitting van het hoogerhuis van den 29sten Januarij, heeft eene woordenwisseling over de tusschen Engeland en Frankrijk gewisselde staatsstukken ter zake der Spaansche huwelijken plaats gehad.

De woordenwisseling begon met eene vraag van lord *Aberdeen*, den gewezen minister van buitenlandsche zaken, die wenschte te weten, of reeds eenig antwoord was ingekomen op de laatste depêche, door lord *Palmerston* over het genoemde onderwerp aan den Engelschen gezant te Parijs, lord *Normanby*, gerigt, en zoo ja, of dit antwoord aan het huis zou worden medegedeeld. Daarop liet lord *Aberdeen* deze gezegden volgen: » Het komt mij niet meer dan redelijk voor, dat vermits deze briefwisseling met een schrijven uit dit land begonnen is, zij met een antwoord aan de andere zijde van het Kanaal besloten worde. Ik wensch geenszins eenig gevoelen te uiten omtrent het onderwerp, in die briefwisseling behandeld, en ik hoop, dat het huis niet zal geroepen worden, om een zoodanig gevoelen te uiten. Alleen durf ik zeggen, dat bij mij de overtuiging zeer sterk gevestigd is, dat dit huis zoowel als de natie wenscht, om die briefwisseling ten einde te zien gebragt. Uit dat gedeelte daarvan, hetwelk tot nu toe wereldkundig is gemaakt, is het blijkbaar, dat de briefwisseling thans zonder een bepaald of praktisch doel wordt voortgezet, en dat, indien zij, in denzelfden toon en geest, die thans daarin doorblinken, blijft voortduren, het te vreezen is, dat daaruit niet anders dan ernstige gevolgen kunnen voortspruiten."

De voorzitter van den raad, markies *van Lansdowne*, antwoordde, dat er werkelijk eene mededeeling van de Fransche regering op de laatste depêche van lord *Palmerston* was ingekomen; dat evenwel eerst den 27sten Januarij die minister van dit staatsstuk [door tusschenkomst van den Franschen gezant te Londen] kennis had erlangd, en waarschijnlijk eerst dien dag, den 29sten, een afschrift daarvan zou verkrijgen; en dat het dus nog moest worden overwogen, of het stuk ter tafel der lords zou worden gebragt. De markies voegde er bij, dat hij geen gevoelen kon uiten over de vraag, of daarmede de briefwisseling een einde moest nemen, ook vermits de laatste depêche een antwoord zou kunnen vereischen. Dit alleen kon hij verzekeren, dat de Britsche regering geene de minste neiging koesterde, om eenig gedeelte geheim te houden van hetgeen over de zaak der Spaansche huwelijken gehandeld, of daarmede gepaard gegaan was, maar dat integendeel die regering allezins wenschte, dat dit alles geheel volledig aan het huis der lords wierd voorgelegd, opdat de leden die zaak geheel zouden kunnen overzien en in rijpe overweging nemen.

— De uit alle oorden van Ierland te Dublin ontvangen laatste berigten, luiden nagenoeg allen even treurig, en de behoefte aan levensmiddelen blijft groot. In Ulster, waar men meerderen voorraad van granen dan in andere graafschappen had, is die voorraad nu bijna geheel verbruikt, zoodat de nood zich nu ook daar doet gevoelen.

In de Iersche hoofdstad werd laatstleden Dingsdag, onder voorzitting van den Lord-Maire, eene talrijk[illegible] vergadering gehouden, die zich met voorstellen vereenigde, welke de strekking hadden om van het Parlement onverwijlde maatregelen tot verbod van het stoken van sterke dranken uit granen te verzoeken, en om het plan der regering, volgens hetwelk het distilleren uit suikers veroorloofd wordt, af te keuren, naardien men vreesde dat de aanvoer en het gebruik van gedistilleerd uit Engeland daardoor aangemoedigd zouden worden. De heer *Haughton* deelde, bij deze gelegenheid, mede, dat honderden uit de middelklasse zich voorgenomen hadden, geene uit graan gestookte dranken meer te gebruiken, ten einde dus doende eene grootere hoeveelheid graan ter verbakking over te laten.

— Een New-Yorksch dagblad van 6 dezer berigt, dat de president *Polk* den 29sten laatstleden eene boodschap aan het Congres gezonden heeft, waarin hij eene wet verlangt ter benoeming van een Luitenant-Generaal, en op de spoedige beslissing der door hem voorgelegde onderwerpen aandringt, opdat de geschikte tijd tot voortzetting van den oorlog in Mexico, niet ongebruikt voorbij moge gaan. Eenige voorstellen van den heer *Preston King*, een waarvan strekte om den President de som van driemaal honderdduizend dollars te verschaffen, ten einde den vrede langs den weg van onderhandeling te bespoedigen, was door het Huis der Representanten verworpen.

Santa Anna had, volgens het bedoelde dagblad, zeven en dertigduizend man bij San Luis Potozi zamengetrokken, en duchtte daar geen aanval, dewijl hij, op de goede versterking van Vera-Cruz rekende, vóór de onderwerping van welke plaats hij meende dat de Noord-Amerikanen hem niet konden bereiken. Later schijnt hij echter berigt ontvangen te hebben, dat de generaal *Taylor* tegen hem optrok, en dit was oorzaak dat hij slechts zeven regimenten, door den generaal *Valencia* aangevoerd, naar de hoofdstad Mexico had kunnen afzenden, op de tijding dat aldaar een pronunciamente had plaats gehad, en dat *Almonte* door *Herrera* uit die hoofdstad was verdreven.

— In den staat Ohio hebben groote watervloeden, in de eerste dagen dezes jaars, zware schade veroorzaakt. Veel graan is weggedreven en veel vee verdronken; bruggen, wegen en huizen hebben sterk geleden.

BELGIE.

BRUSSEL, den 2den Februarij.

Bij Koninklijk besluit van den 27 Januarij is bepaald, dat alle soorten van meel, afkomstig uit Landen buiten Europa, vrij van regten zullen mogen worden ingevoerd.

— De Kamer der Representanten houdt zich bezig met de beraadslagingen over het budget van oorlog.

— Aan de Gouverneurs der provincien is eene circulaire gezonden, met inlichtingen hoe zij, in de tegenwoordige omstandigheden, omtrent de nooddruftige bevolking moeten handelen.

— Een bijzondere brief uit Parijs van den 31sten Januarij, die door een onzer bladen wordt medegedeeld, vermeldt het gerucht, dat de Fransche gezant te Londen, de graaf *de Sainte Aulaire*, verlof zou hebben gevraagd, om naar Parijs terug te keeren, vermits zijne stelling aldaar niet langer houdbaar was. Een gehoor, dat hij bij de Koningin had gevraagd, zou hem geweigerd zijn.

Dezelfde brief zegt, dat de beraadslagingen over het adres van antwoord op de troonrede, die den 1sten Februarij in de kamer der afgevaardigden moeten beginnen, heviger zullen zijn, dan men verwacht had. Sommige afgevaardigden der tegenpartij zouden namelijk de mededeeling van zeker staatsstuk vragen, waaruit bleek dat de inlijving van Krakau voor het Fransche ministerie geene *onverwachte* gebeurtenis is geweest, maar als iets wat op handen was, reeds in April ll. aan den Franschen gezant te Berlijn bekend was geworden.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 3den Februarij.

De 39ste verjaardag van H. K. H. Mevrouw de Prinses *Frederik* der Nederlanden, is eergisteren alhier op de gebruikelijke wijs gevierd.

— Bij besluit van den 28sten Januarij jl., n°. 69, heeft Zijne Majesteit tot rector-magnificus bij de hoogeschool te Leyden, voor het akademiejaar 1847—1848, benoemd den hoogleeraar *A. H. van der Boon Mesch*.

— Bij besluit van den 26sten Januarij 1847, n°. 59, heeft Zijne Majesteit den heer *Jacobus Grooff*, bisschop van Canea, in partibus infidelium en apostolischen vicaris van Batavia, erkend in hoedanigheid van apostolischen visitator der missie in Suriname, in de Nederlandsche West-Indische bezittingen.

— Bij Koninklijk besluit van den 25sten Januarij is bepaald, dat er met 1°. Maart te Vianen een rijks-postkantoor zal worden gevestigd, tot directeur waarvan benoemd is de heer Mr. *H. M. van Eck*.

— Bij besluit van den 29sten, n°. 95, heeft Z. M. aan Jhr. *L. van den Bogaerde* vergunning verleend tot het dragen van de versierselen en het costuum der orde van Malta.

— Z. K. H. Prins *Hendrik* der Nederlanden is l. Donderdag met zijn fregat de Prins *van Oranje* ter reede van Vlissingen ten anker gekomen. Z. K. H. werd aldaar met de meeste vreugde en onderscheiding ontvangen. Zaturdag is het schip in 's Rijks dok gehaald en Zondag is de Prins naar 's Hage vertrokken alwaar Hoogstdezelve eergisteren in volmaakten welstand is aangekomen.

De zeeloods *K. Verheul*, die gedurende 80 dagen met den kotter van het Nederlandsche loodswezen in zee had gekruist, om het fregat *de Prins van Oranje* naar binnen te brengen, onder Duins aan boord gekomen zijnde, ontving van Z. K. H. Prins *Hendrik*, tot een aandenken van Hoogstdeszelfs welwillendheid jegens dien braven zeeman, eene zeer fraaije en kostbare doekspeld, onder de vereerendste betuigingen van Hoogstdeszelfs tevredenheid over de bij die gelegenheid betoonde activiteit.

— De directeur der artillerie- stapel- en constructiemagazijnen te Delft zal, onder nadere goedkeuring, op den 15 dezer, des voormiddags ten tien ure, op het bureau zijner directie in de Houttuinen, aan den minst inschrijvenden aanbesteden de levering van 750 tweemans ijzeren bedkribben, naar het model, hetwelk 14 dagen voor de besteding ter bezigtiging zal staan in het magazijn in de Houttuinen te Delft.

— In de zitting van den Hoogen Raad, kamer van strafzaken, van eergisteren, heeft de advocaat-generaal *Deketh*, namens den Procureur-Generaal, conclusie genomen in de zaak van *A. Schoonenburg*, die in cassatie gekomen is tegen een arrest van het Provinciaal Hof in Zuid-Holland, van den 14den October 1846, nopens de ongeregeldheden, die in de avonden van den 21sten en 22sten September 1845, te 's Gravenhage en te Delft zijn voorgevallen. De Advocaat-Generaal heeft de aangevoerde middelen tot cassatie bestreden en geconcludeerd tot *verwerping* van het beroep, met veroordeeling van den requirant in de kosten. De uitspraak is bepaald op Dingsdag den 23sten dezer.

— Het provinciaal Hof van Zuid-Holland heeft uitspraak gedaan in de zaak van *Barend* en *Joseph van Ulm*, beschuldigd van het verminken of uiterlijk schenden van zilveren nationale gangbare muntspeciën. Bij een zeer uitgebreid arrest zijn zij niet schuldig verklaard aan de misdaad zelve, maar aan medepligtigheid daarvan, door den dader of de daders te hebben bijgestaan in de bedrijven die moesten strekken om de misdaad gemakkelijk

te maken en te doen gelukken, en zijn zij diensvolgens veroordeeld, tot geeseling, met den strop om den hals aan de galg vastgemaakt, brandmerk, twaalf jaren tuchthuisstraf en in de kosten.

— Een der voortreffelijkste virtuozen van onzen tijd, *Johann Remmers*, eerste violist des Keizers van Rusland, te Jever, in het groothertogdom Oldenburg, geboren, en eenige dagen geleden, in den ouderdom van 41 jaren, te 's Hage, na langdurig lijden, gestorven, werd eergisteren ter aarde besteld. Eene groote schare van kunstenaars en kunstvrienden had zich vereenigd, om hem de laatste eer te bewijzen.

— Uit Rotterdam schrijft men van den 29sten Januarij:

» Met veel genoegen vernemen wij, dat op de fabrijk te Fijenoort de bestelling is verkregen van eenen stoomsleper van 460 paardenkracht, welke geschikt moet zijn, om te gelijk 4000 ton koopmansgoederen tegen den stroom der rivier de Wolga op te slepen.

» Men verneemt met belangstelling, dat de stedelijke Raad onlangs zijne goedkeuring gehecht heeft aan een van de Plaatselijke Schoolcommissie uitgegaan plan, volgens hetwelk de Nederduitsche bijzondere scholen alhier, van lieverlede, in openbare scholen zullen worden veranderd, en dat men trachten zal nog in den loop van dit jaar reeds eene zoodanige school en onderwijzerswoning voltooid te krijgen."

— Uit Leeuwarden schrijft men van 27 Januarij:

»Naar wij vernemen is dezer dagen door de justitie gearresteerd, de vrouw van zekeren brievenbesteller te Kollum, als beschuldigd van het van tijd tot tijd terughouden en openmaken van brieven en het zich toeëigenen van daarin beslotene geldswaarden. Bij eene gedane huiszoeking vond men een getal van 60 zoo brieven als kruisbanden, geopend en ongeopend, waaronder aan het provinciaal bestuur, waterstaat, enz."

— Uit Groningen meldt men:

»In den nacht van 23 op 24 Januarij ll. zijn uit de woning van *Jan Jacobs Mulder*, landbouwer op de Weddeberger, gemeente Wedde, door middel van uit- en inwendige braak en met geweldpleging en verwonding, door eene gewapende bende van zeven of acht personen, onderscheidene voorwerpen van waarde gestolen.

»De bewoners van het bestolene huis, waaronder slechts twee manspersonen, waren reeds te bed, toen de dieven de deur met een boom open liepen. De landbouwer had twee geladen pistolen, benevens een zwaar stuk ijzer op de bedplank liggen, doch heeft daarvan geen gebruik kunnen maken, daar de dieven te spoedig waren, en na hem een pistool afgenomen te hebben, hem bedreigden de hersens te zullen inslaan, indien hij den geringsten tegenstand bood en hij niet dadelijk aanwijzing deed, waar zich zijn geld en goud bevond."

— Uit Maastricht schrijft men van den 27 Januarij:

»Op Zaturdag den 30 dezer zal ten stadhuize alhier eene algemeene vergadering van Commissarissen en actiehouders van den Aken-Maastrichtschen spoorweg plaats hebben, zullende door den Hoofd-Ingenieur *Wittfeld* van al de reeds verrigte preliminaire werkzaamheden verslag worden gedaan; terwijl tevens de rekening en verantwoordings-stukken zullen worden overgelegd. Dadelijk na den afloop dezer vergadering zullen de stukken, die daartoe benoodigd zijn, naar 's Hage worden opgezonden om na de daarop gevolgde goedkeuring onmiddellijk de noodzakelijke aanbestedingen te doen plaats grijpen. De goedkeuring van Z. M. betreffende de spoorweglijn, thans reeds ontvangen zijnde, zal dan ook onmiddellijk met de onteigening een begin worden gemaakt.

»De door den minister van oorlog ter herziening van de militaire reglementen benoemde kommissie, bestaande uit de Heeren Generaal *Serraris* als voorzitter, den kolonel *Hubar*, den L[t]. Kolonel *Duijcker*, den majoor *Lambert* en de kapiteins *Gebhard*, *de Ronde*, *Happée*, *van Citters* en *Vleugels*, heeft zich thans alhier vereenigd, en deszelfs voorloopige werkzaamheden begonnen.

»De Hollandsche posten komen hier tegenwoordig 36 uren later aan dan gewoonlijk; deze buitengewone vertraging wordt aan de moeijelijke passage der rivieren toegeschreven."

— Te Maastricht heeft de huwelijks-afkondiging plaats gehad van douairière *de Eerens*, in leven luit.-generaal, gouverneur-generaal van Neêrlands Indie, met den heer *F. A. L. Eberhard*, eervol ontslagen 2de luitenant van het 7de regiment infanterie.

— Door de Nederlandsche Handelmaatschappij zijn bevracht geworden zeven schepen voor Amsterdam, zeven voor Rotterdam en één voor Middelburg.

In het *Weekblad van het Regt* leest men het volgend voorval uit 's Hage:

» Op den avond van 29 Jan. ll., had er in deze residentie een voorval plaats, dat wel vermelding verdient en dat eene bijdrage tot de mogelijkheid van remplaceren uitmaakt. In de vorige week werd door het prov. hof in Zuid-Holland, tweede kamer, zeker persoon uit deze stad, wegens laster, het moedwillig toebrengen van slagen en beleediging door woorden, in hooger beroep, tot twee maanden gevangenis veroordeeld. Meestal bestaat er bij veroordeelden weinig zucht om de straf te ondergaan; iets hetgeen ligt verklaarbaar is; maar deze veroordeelde toonde zich spoedig bereid, en zelfs graag, om de opgelegde straf te ondergaan; en dat was minder verklaarbaar. Bij zulk eene stemming en geestgesteldheid, geen beroep in cassatie, geen verzoek om gratie. Hij dient zich gisteren avond aan den kerker aan, om dáár gedurende twee maanden ontvangen, gehuisvest en onderhouden te worden, als 't ware een gewoon logement. Hij verklaarde zich altijd even bereid en lustvol om zijnen straftijd te ondergaan. Zijn nieuw verblijf wordt hem dan ook aangewezen, zijn legerstede is in gereedheid en de man wordt spoedig door Morpheus beweldadigd. Welligt had men nog nimmer iemand meer bedaard en tevreden in den kerker zien komen. Een der heeren deurwaarders bij het prov.-geregtshof, die meest gewoon is gevangenen te begeleiden, verneemt, dat de veroordeelde zich zoo wonderbaarlijk haastig gedragen heeft; dat hij reeds in den kerker is gehuisvest; dat de man zoo opgeruimd was geweest, of hij, zoo als men het in de wandeling noemt, ter bruiloft was gegaan. De naauwlettende en ijverige ambtenaar begint bij al dat vreemde toch eenigen argwaan te krijgen en vraagt den cipier, of die persoon wel de ware persoon is? Naar uitduiding scheen dit wel het geval te zijn. Doch de deurwaarder meende zich daarvan toch te moeten overtuigen. De grendels werden derhalve wederom ontsloten, de deuren openen zich, en men vindt op de legerstede wezentlijk een man, in diepe rust, doch die bij ongeluk het gelaat met beide handen bedekte. Men was dus nog weinig gevorderd; was het de ware schuldige? Men meende eene dier handen wat te moeten ter zijde schuiven, en — het was wel degelijk een plaatsvervanger! Misschien had die remplaçant van eenen nieuwen aard, gedurende den winter geen middel van bestaan, en dus, tegen belofte van geldelijke belooning er niets tegen gehad, twee maanden in de gevangenis door te brengen. De grap was echter niet van langen duur. Men spoedde zich den waren veroordeelde te ontdekken, en hem de plaats te doen bekleeden, die hem naar volle regt toekwam. Den plaatsvervanger werd gedurende den tijd der nasporingen, een minder aangenaam lokaal aangewezen. Proces-verbaal werd van het gebeurde opgemaakt. En de duistere nacht, die men meende, dat hier zoo bijzonder ten dienste zou staan, was hem, vroeger zoo gevangenislustig, thans bijzonder tegen de borst. Eere komt gewis den deurwaarder toe, die getoond heeft ondervinding en menschenkennis te bezitten. Maar vooral melden wij het gebeurde, omdat het tot een bewijs verstrekken kan, hoeverre de pogingen soms gaan kunnen om de justitie te misleiden."

Ter AMSTERDAMSCHE BEURS van gisteren (2 *Februarij*) was de fondnotering: Ned. $2\frac{1}{2}$ pCt. $58\frac{1}{4}$; 3 pCt. 71; 4 pCt. $90\frac{13}{16}$; Handelm. $172\frac{5}{8}$; O. Ind. Leening 4 pCt. $90\frac{3}{4}$; Belgie $2\frac{1}{2}$ pCt. 51; Spanje Ardoins Onbep. St. $19\frac{1}{16}$; 3 pCt. $36\frac{3}{8}$; 3 pCt. Binnenl. à 6/m. $30\frac{1}{4}$; Ardoin Coupon $16\frac{7}{16}$; 3 pCt. Portugezen te Londen $37\frac{7}{8}$; 4 pCt. $36\frac{9}{16}$; Rusland 5 pCt. $104\frac{1}{2}$; Id. 1828—29 $103\frac{5}{8}$; Certif. 1831—33 $96\frac{3}{8}$; 4 pCt. bij *Hope* $88\frac{1}{4}$; Id. bij *Stiegl.* $87\frac{3}{4}$; Inschrijv. in Assign. 6 pCt. $67\frac{3}{4}$; Oostenr. Metall. 5 pCt. $104\frac{5}{8}$; Id. $2\frac{1}{2}$ pCt. $57\frac{3}{4}$; Weenerbank 4 pCt. 96; Napels bij *L.* en *B.* $92\frac{7}{8}$; Peru $20\frac{3}{4}$; Mexiko $22\frac{1}{2}$.

Te Breda, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers